

Základní umělecká škola Praha 7, Šimáčkova 16

VZPOMÍNKA NA JAROSLAVA JEŽKA

Dětský pěvecký sbor
RADOST-PRAHA
Smíšený pěvecký sbor
GAUDIUM

sbormistr Vladislav SOUČEK
Jitka NEŠVEROVÁ – klavír

spoluúčinkují

Vít KŘIŠŤAN j.h. a Petr SLAVÍK – klavír
Adéla BOJAROVÁ, Jitka HOLUBOVÁ, Petra KOCÁBOVÁ,
Jan PIRNER a Jana PLESKAČOVÁ – flétna
Martin LINHART – kontrabas
Petr MIKEŠ j.h. – bicí nástroje

Sál MARTINŮ, HAMU, Praha 1, Malostranské náměstí 13
středa 3. května 2006 v 19 hodin

Jaroslav Ježek / V + W

SVĚT PATŘÍ NÁM
KLOBOUK VE KŘOVÍ
SVÍTÁ
V DOMĚ STRAŠÍ DUCH

zpívá
RADOST-PRAHA

*****

Emil Hradecký

Z KOPCE DO KOPCE
V RYTMU SAMBY

Jitka NEŠVEROVÁ a Petr SLAVÍK – klavír

*****

Jaroslav Ježek / V + W

ŠATY DĚLAJ ČLOVĚKA
EZOP A BRABENEC

zpívá
GAUDIUM

p ř e s t á v k a

Emil Hradecký BOOGIE

Adéla BOJAROVÁ, Jitka HOLUBOVÁ, Petra KOCÁBOVÁ,
Jan PIRNER a Jana PLESKAČOVÁ – flétna
Jitka NEŠVEROVÁ – klavír

*****

Jaroslav Ježek

KDYŽ JSEM KYTICI VÁZALA
NIKDO NIC NIKDY NEMÁ
ŽIVOT JE JEN NÁHODA
DAVID A GOLIÁŠ

zpívá

RADOST-PRAHA

*****

Jaroslav Ježek BUGATTI-STEP

pro klavír, dvě flétny, kontrabas, bicí nástroje
a dětský sbor upravil Emil Hradecký

zpívá
RADOST-PRAHA

Vít KRÍŠŤAN j.h. – klavír
Adéla BOJAROVÁ a Petra KOCÁBOVÁ – flétna
Martin LINHART – kontrabas
Petr MIKEŠ j.h. – bicí

Jaroslav Ježek, český hudební skladatel, klavírista, dramaturg a dirigent orchestru pražského Osvobozeného divadla, dvorní skladatel dvojice Voskovec a Werich, a zakladatelská osobnosti moderní české taneční a jazzové hudby, přichází na svět 25. září 1906 v Praze v rodině dámského krejčího. Ježkovo dětství pak nepatří k těm nejšťastnějším: trpí šedým zákalem očním, po nezdařené operaci pak na jedno oko oslepne docela a na druhé vidí jen velmi slabě. Po onemocnění spálou je navíc silně nedoslýchavý. Několik roků pak Ježek stráví v dětském slepeckém ústavu.

Hudební vzdělání získává Jaroslav Ježek nejprve ve slepeckém ústavu, v roce 1924 pak začíná studovat na pražské konzervatoři. Po konzervatoři Jaroslav Ježek studuje na mistrovské škole u J. Suka a A. Háby, na téže škole se věnuje i studiu hry na klavír u A. Símy. V roce 1927, ještě během studií, se pak Jaroslav Ježek, díky podpoře mecenáše, dostává na roční pobyt do Paříže, kde se setkává s jazzem a soudobou vážnou hudbou.

V roce 1928 dochází v Ježkově životě v zásadnímu střetnutí - Ježek poznává dvojici divadelníků a komiků J. Voskovce a J. Wericha, v jejichž Osvobozeném divadle pak po příštích deset let působí jako skladatel, dirigent a dramaturg.

Pro Voskovcovy a Werichovy divadelní hry Jaroslav Ježek skládá scénickou hudbu a písně, které tvoří základ české moderní taneční a jazzové hudby. Ve spojení s Werichovými a Voskovcovými texty pak tyto písně žijí dodnes. Kromě divadla skládá Jaroslav Ježek hudbu i pro film, a to opět především pro filmy dvojice Voskovec-Werich.

Ve své tvorbě ale Jaroslav Ježek neopomíná ani hudbu vážnou - Jaroslav Ježek je autorem moderně pojatých, novátorských skladeb, v nichž se nebojí využít potenciálu jazzové hudby. Z významných klavírních skladeb Jaroslava Ježka jmenujme pak kromě „*Bugatti-step*“ alespoň ještě skladby „*Fantazie pro klavír a orchestr*“, „*Toccata*“, „*Capriccio*“ či „*Sonáta*“, kromě toho je Ježek autorem komorních skladeb pro dechový kvintet, dvou smyčcových kvartetů atd. Jaroslav Ježek je i autorem mnoha písňových cyklů.

Ježkova hvězdná kariéra je pak ale náhle přerušena v roce 1938 - po podepsání mnichovské dohody a postoupení československého pohraničí nacistickému Německu, je Osvobozené divadlo uzavřeno, v lednu roku následujícího pak Ježek, společně s Voskovcem a Werichem, s nimiž ho pojí kromě uměleckého souznění i protifašistické postoje, odchází do emigrace do Spojených států amerických. Ve Spojených státech Jaroslav Ježek působí jako sborníkem amatérského smíšeného pěveckého sboru (Československý pěvecký sbor), kromě toho vyučuje hudbě. Ve Spojených státech se pak Jaroslav Ježek seznamuje se svojí manželkou Francis.

Smrt pak přichází na počátku roku 1942. 1. ledna tohoto roku Jaroslav Ježek podléhá v New Yorku chronické chorobě ledvin. Jeho ostatky jsou uloženy v Praze na Olšanských hřbitovech, kam byly přeneseny po skončení druhé světové války.

(pramen: internet)